

[Yvonne Herløv Andersen]

som at være indlagt i en transithal for de ældre, der er på plejehjemmet. Det er en meget ubehagelig ting, som kun kan klares med oget kapacitet. Når forholdene allerede er sådan inden for de områder, hvor der er brug for og i dag ansat sygehjælpere, kan man sige sig selv, at det må blive uhyre vanskeligt at udvide området for dem, hvad jeg i øvrigt er sympatisk indstillet over for.

I bemærkningerne på side 4 står der noget om, at man fra Dansk Sygeplejeråd regner med, at ca. 20 ud af de ca. 500, man regner med at øge kapaciteten af hjemmesygeplejersker med, bliver stillinger for sygehjælpere. Jeg kan ikke se, at man behøver at foretage en opdeling overhovedet. Jeg forestiller mig, at man ud over hjemmesygeplejerskerne ansætter sygehjælpere. Det er ikke et enten-eller. Det må være et både-og. Man kan bruge begge dele, for det er rigtigt, som det før er sagt heroppefra i dag, at de ældre, der er hjemme, er blevet så dårlige, at en hjemmehjælper sådan set ikke kan klare den opgave, det er i dag at tage sig af dem, hvis det skal ske på forsvarlig vis. Men jeg kunne godt tænke mig at få et mere konkret svar på – vil jeg sige som en sidste bemærkning – hvad man har tænkt sig med hensyn til uddannelsen, for jeg kan ikke stille mig tilfreds med den vattede formulering, at man finder nok en løsning. Jeg vil gerne have at vide, om man også fra regeringens side ønsker at udvide kapaciteten på skolerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil med det samme sige, at i socialistisk folkeparti har vi naturligvis ikke noget imod sygehjælpere. De udfører et vigtigt stykke arbejde, og vi ved fra andre lovgivningsområder, at der er meget hårdt brug for sygehjælpere. Ja, vi har faktisk ikke engang dem, vi skal bruge, det ved vi fra bl. a. plejehjemsdebatten.

Men ved at indføre statsrefusion som for sygeplejerskerne nærer vi frygt for at sygeplejerskerne vil blive fuldstændig overflødiggjort i den kommunale hjemmesygepleje. Det ses endda af forslaget, at der end ikke stilles krav om, at den ledende inden for en kommunes hjemmesygepleje skal være sygeplejerske; der står, at det fortrinsvis bør være det. Jeg frygter altså, at udviklingen vil vise, at der ikke kommer til at sidde en sygeplejerske

i denne stilling. Det synes jeg nok det er vigtigt at der gør, og det har flere ordførere også været inde på, bl. a. fru Karen Thuroe Hansen.

Vi frygter, at servicen vil blive forringet af ovennævnte grund, men også på grund af, at der stilles mindre krav til sygehjælpernes uddannelse end til sygeplejerskerne.

Vi er også på det rene med, at dette forslag er et besparelsesforslag, og når vi tænker på al den snak, vi har haft om, at uddannelseskapaciteten for sygeplejerskerne er for dårlig – det har den været i mange år, og vi ved også, at den ikke bliver væsentligt forbedret fremover – er det klart for os i al fald, at man forsøger at tage et arbejdsområde fra sygeplejerskerne. Men ét problem bliver tilbage, for som det også er sagt af andre heroppefra, mangler vi også hårdt sygehjælper.

Nu er det ikke sådan, at kommunerne efter gældende lov ikke har lov til at ansætte sygehjælpere, det er jeg udmærket klar over. Når det er det billigste, og det er det jo, vil mange kommuner sikkert foretrække det, fordi mange kommuner er hårdt trængt. Når de så oven i købet ud over denne besparelse på lønnen kan få refunderet 50 pct., kommer det nok til at betyde, som jeg før har sagt, at der udelukkende ansættes sygehjælpere, og det kan vi ikke støtte.

Hjemmesygeplejen er efter vores mening et af de områder, som befolkningen er bedst tilfreds med. Den fungerer udmærket, og vi ser en fare for, at der vil ske en forringelse på området. Befolkningen er tilfreds, som jeg før sagde, med hjemmesygeplejersken, fordi det er betryggende, at det er en med en ordentlig uddannelse, og det er betryggende, at der ikke skal komme en hjemmesygeplejerske den ene dag for at give indsprojtninger og en sygehjælper den næste dag for eventuelt at rense et sår, eller hvad ved jeg, og så kommer hjemmehjælperen ind imellem. Det vil give nogle af disse problemer, som vi har på andre områder, hvor der er en forfærdelig masse mennesker omkring den enkelte.

Vi mener, at det er et dårligt forslag, og vi kan ikke gå ind for det, men vi vil selvfølgelig prøve under udvalgsarbejdet om ikke andet så at sørge for, at det bliver en sygeplejerske, der kommer til at sidde på den ledende plads. Vi vil også i udvalget arbejde for, at vi i hvert fald forsøger at få lavet nogle retningslinjer for arbejdsdelingen, for jeg kan